

Watervergunning Free Peat B.V. waterschap Vechtstromen

Datum: 21 mei 2019

Kenmerk: Z - 1922618 / u19070167

Het dagelijks bestuur heeft op 26 april 2019 een aanvraag ontvangen van Free Peat B.V., gelegen aan de Sluiskade Noordzijde 79 te Westerhaar-Vriezenveensewijk, voor het tijdelijk lozen van afvalwater op een oppervlaktewaterlichaam. Hierop is de Waterwet van toepassing.

De aanvraag betreft lozen van afvalwater, afkomstig van het wassen van kokos. Het afvalwater loost via een perceelsloot en de Waterleiding van de Engbertsdijkvenen op het Geesters Stroomkanaal. Hierbij ontvangt u van ons de watervergunning.

BESLUIT

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht, de Keur waterschap Vechtstromen en de vermelde overwegingen besluiten wij om:

1. aan Free Peat B.V. tijdelijk een vergunning, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6.2 van de Waterwet, te verlenen voor het lozen van afvalwater afkomstig van het bedrijf, gelegen aan de Sluiskade Noordzijde te Westerhaar-Vriezenveensewijk, via een perceelsloot en de Waterleiding van de Engbertsdijkvenen (WL01723) op het Geesters Stroomkanaal (WL01711);
2. de vergunning te verlenen voor de periode van 25 april 2019 tot en met 4 juli 2019;
3. aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen:

Voorschriften

1. Soorten afvalwaterstromen
Het te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de in de onderstaande tabel genoemde afvalwaterstromen met bijbehorende lozingspunten en meetpunten:

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
L1	M1	Proceswater afkomstig van het wassen van kokos

De locatie en nummering van de lozingspunten en meetpunten zijn in bijlage 1 van dit advies aangegeven.

2. Lozingseisen
Ter plaatse van de meet- en bemonsteringsvoorziening moet het op het oppervlaktewater te lozen afvalwater aan de volgende eisen voldoen:
 - 1) De in voorschrift 1 omschreven afvalwaterstroom mag een hoeveelheid van 550 m³/etmaal niet overschrijden.
 - 2) De in voorschrift 1 omschreven afvalwaterstroom mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de volgende per parameter aangegeven lozingseisen op het betreffende meetpunt of lozingspunt niet worden overschreden:

Meetpunt	Parameter	Lozingseis
M1	Onopgeloste bestanddelen	50 milligram per liter, in enig steekmonster
M1	Chloride	280 kilogram per dag

- 3) De temperatuur van te lozen afvalwater mag, gemeten ter plaatse van het meetpunt, in elk willekeurig steekmonster niet meer bedragen dan 25 °C.
 - 4) Het zuurstofgehalte in het te lozen afvalwater mag, gemeten ter plaatse van het meetpunt, in elk willekeurig steekmonster niet minder bedragen dan 5 mg/L.
3. Lozingsvoorwaarden
 - 1) Lozing mag alleen plaatsvinden indien de stuw Paterswal (ST01763) in het Geesters Stroomkanaal, direct bovenstrooms van het bedrijf, overloopt.
4. Meetfrequentie
 - 1) Het debiet van het te lozen afvalwater moet continue worden gemeten en geregistreerd in m³/dag.
 - 2) Het chloridegehalte van het te lozen afvalwater wordt gemeten en geregistreerd in kilogrammen per dag.
 - 3) Elke tweede week wordt een monster genomen en geanalyseerd op tenminste chloride ter controle van de dagelijkse metingen van geleidbaarheid.
 - 4) De dagelijkse debieten en kilogrammen worden bijgehouden in een logboek, die te allen tijde op locatie inzichtelijk is. Tevens wordt hierin aangetoond dat de geleidbaarheidsmeting een goede bepaling van het chloridegehalte geeft. Na afloop van de tijdelijke lozing wordt voor 15 juli 2019 dit logboek aangeleverd bij het waterschap via info@vechtstromen.nl onder vermelding van het zaaknummer.
5. Controlevoorzieningen
 - 1) Het te lozen water als bedoeld in voorschrift 1, moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting en bemonstering doormiddel van steekmonsters.
 - 2) Daartoe moet het afvalwater via doelmatig functionerende voorzieningen voor debietmeting en bemonstering worden geleid.
 - 3) De in het tweede lid bedoelde voorzieningen moeten op elk moment bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
6. Analyse-, meet- en bemonsteringsmethoden
 - 1) De analyse, meting en bemonstering van de in deze vergunning genoemde parameters moeten worden uitgevoerd volgens de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.
 - 2) De analyses moeten uitgevoerd worden door een RvA geaccrediteerde instelling en volgens een geaccrediteerde methodiek.
 - 3) Wanneer uit onderzoeksresultaten blijkt dat met een andere analysemethoden gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt als die met de in het eerste en tweede lid bedoelde methoden, mogen die, na verkregen toestemming van het bevoegd gezag, worden gebruikt.
7. Ongewone voorvallen binnen het bedrijf
 - 1) Indien, als gevolg van een ongewoon voorval binnen het bedrijf, nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen te treffen, om een nadelige beïnvloeding van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken.

- 2) Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder in kennis stellen. De informatie bevat tenminste:
 - i. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - ii. de namen van de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - iii. gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het oppervlaktewater en/of de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van de waterkwaliteitsbeheerder te kunnen beoordelen;
 - iv. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
- 3) Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder schriftelijk het voorval melden aan de waterkwaliteitsbeheerder en moet de vergunninghouder informatie verstrekken over de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

8. Contactpersoon

- 1) De vergunninghouder is verplicht ten minste één persoon aan te wijzen die in het bijzonder belast is met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen, ook buiten kantooruren, overleg kan worden gevoerd.
- 2) De vergunninghouder deelt binnen 14 dagen nadat deze vergunning van kracht is geworden de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het telefoonnummer van elke persoon die door of vanwege hem is aangewezen. Wijzigingen dienen onmiddellijk schriftelijk te worden gemeld.

Beleidskader

De Waterwet omschrijft in artikel 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In dit artikel zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer. De doelstellingen zijn gericht op:

- voorkomen en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, in samenhang met
- bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Bij het verlenen van een watervergunning houdt het bevoegd gezag rekening met het Nationaal Waterplan, Provinciale of regionale waterplannen en met waterbeheerplannen, welke op grond van de bepalingen in hoofdstuk 4 van de Waterwet moeten worden vastgesteld.

Als uitgangspunt voor het beleid geldt het Nationaal Waterplan 2016-2021 (NWP). Het NWP beschrijft maatregelen voor een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit.

Onderdeel van het Nationaal Waterplan zijn stroomgebiedbeheersplannen. Stroomgebied-beheersplannen zijn op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) opgesteld en verplicht lidstaten om per stroomgebied samen te werken aan de verbetering van de waterkwaliteit. Het belangrijkste doel van de KRW is de algemene bescherming van de ecologie van alle wateren, de bescherming van de grondwaterkwaliteit en –kwantiteit, alsmede de specifieke bescherming van soorten en habitats, drinkwaterbronnen en zwemwater.

Het waterschap Vechtstromen maakt onderdeel uit van het stroomgebied Rijn Oost. Het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost is vertaald in het waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap. In het waterbeheerplan zijn de huidige en de gewenste toestand van het watersysteem beschreven.

Waterbeheerplan Vechtstromen 2016-2021

Het beleidskader voor het emissiebeleid voor lozingen is opgenomen in het Nationaal Waterplan 2016-2021 en het gaat, net als de Wet milieubeheer, uit van preventie, hergebruik en de toepassing van de beste beschikbare technieken. In de Omgevingsvisie van de provincie Overijssel en het Waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap Vechtstromen is bovengenoemd beleidskader overgenomen en geconcretiseerd. Hier is ook het toetsingskader voor de restlozing opgenomen met milieukwaliteitseisen voor prioritaire stoffen, overige specifiek verontreinigende stoffen en stoffen die de ecologie ondersteunen.

Waterwet en Activiteitenbesluit milieubeheer

De Waterwet bepaalt dat het verboden is stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij daarvoor vergunning is verleend of een vrijstelling is verleend bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur.

Voor diverse lozingsactiviteiten zijn in het Activiteitenbesluit milieubeheer algemene maatregelen (van bestuur) opgenomen. Afhankelijk van de lozingssituatie en/of bedrijfssituatie kunnen deze algemene maatregelen op de lozing van toepassing zijn. In het geval een lozingsactiviteit onder het Activiteitenbesluit milieubeheer valt, wordt deze lozingsactiviteit niet met een watervergunning geregeld en zijn de algemene maatregelen direct van toepassing op de lozingsactiviteit.

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het emissiebeleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging en het stand-still beginsel.

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid ‘vermindering van de verontreiniging’ houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder preventie, hergebruik en kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer tenminste ‘de best beschikbare technieken’ (BBT) toepast.

Het stand-stil beginsel is met de komst van de KRW aangevuld met het principe van geen achteruitgang. Het heeft betrekking op achteruitgang in de toestand van waterlichamen. Aanvragen met betrekking tot nieuwe emissies of uitbreidingen van bestaande emissies moeten aan dit principe worden getoetst. Voorkomen moet worden dat de toestand van de oppervlaktewateren verslechterd. Omdat de kaderrichtlijn de toestand beschrijft op het niveau van waterlichamen, is dit in principe ook het niveau waarop ‘geen achteruitgang’ wordt toegepast.

Emissie-immissietoets

Er moet zicht zijn op wat het effect van de lozing is op de toestand van het ontvangende waterlichaam. Voor lozingen van afvalwater is hiertoe een immissietoets ontwikkeld en is vastgelegd in het BBT-document “Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets”. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat BBT is toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het principe van geen achteruitgang. Het voorschrijven van aanvullende eisen is afhankelijk van de significantie van de lozing en van een jaargemiddelde en/of maximaal aanvaardbare concentratie in het oppervlaktewater.

Formulering van lozingseisen

Voor de formulering van de lozingseisen is een standaardaanpak vastgesteld. Deze is vastgelegd in het BBT-document Lozingseisen Wvo-vergunningen. De te formuleren lozingseisen moeten eenduidig, zo mogelijk uniform, handhaafbaar en naleefbaar zijn. Voor de afleiding van lozingseisen wordt gebruik gemaakt van een acht stappenplan. Gekeken wordt naar de te lozen parameters, toegepaste technieken, verhoudingen tussen parameters, gemeten effluentwaarden en het lozingspatroon. De bemonstering en analyse brengen een meetonzekerheid met zich mee. Die onzekerheid is in de norm meegenomen. Dit betekent dat de lozingseis als harde norm gehanteerd wordt.

Overwegingen

Achtergrond

Bij het bedrijf Free Peat B.V. wordt kokosmateriaal doorgespoeld met water om het chloridegehalte in het materiaal te verlagen. Dit is noodzakelijk voor de verdere verwerking van de kokos. Het chloridehoudende afvalwater mag op dit moment niet geloosd worden omdat er geen vergunning voor is.

In een eerder stadium heeft het bedrijf zonder vergunning geloosd. Na het stopzetten van de lozing is de invoer van kokosmateriaal doorgegaan door een afnameverplichting. Doordat het materiaal niet verwerkt kan worden, ontstaat er brandgevaar omdat er broei kan plaatsvinden in het materiaal. In het verleden is er al enkele keren brand geweest als gevolg van broei in de kokosvezels.

Er loopt een vergunningprocedure voor het lozen van het chloridehoudende afvalwater op het Geesters Stroomkanaal. Onder voorwaarden verwachten wij dat de situatie vergunbaar is. Echter is deze aanvraag nog onvolledig en zal het vermoedelijk nog enige tijd duren voordat alle onduidelijkheden in de aanvraag zijn weggenomen. Om het brandgevaar te verminderen verlenen wij tijdelijk een vergunning.

Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het lozen van afvalwater afkomstig van het wassen van kokos. Per container komt 280 kilogram chloride vrij en is er 550 m³ water benodigd om het chloridegehalte te reduceren en het product kan worden geëxporteerd. Zodra het is geëxporteerd is het brandgevaar weg. Het is nodig om 5 tot 8 containers per week gedurende 7 tot 10 weken te verwerken om het brandgevaar weg te nemen.

De voorzieningen

Het afvalwater wordt geloosd via een debietmeting en geleidsbaarheidsmeter op een perceelsloot, die via de Waterleiding van de Engbertsdijkvenen op het Geesters Stroomkanaal uitkomt. Alvorens er wordt geloosd, stroomt het water via een zuiveringsinstallatie die de onopgeloste bestanddelen uit het afvalwater haalt.

Beoordeling kwaliteit

Het lozen van het chloridehoudende afvalwater staan wij tijdelijk toe onder de voorwaarden vermeld in de vergunning. Een toelichting op de voorwaarden volgt hieronder:

Lozingseisen en tijdelijkheid

In de aanvraag voor de definitieve vergunning is een immissietoets uitgevoerd voor het lozen van een vracht van 280 kilogram chloride (één container) per dag. In de aanvraag voor de tijdelijke vergunning wordt gesproken over 5 tot 8 containers per week. Bij 8 containers per week wordt de dagvracht chloride 450 kilogram. Aangezien deze hoeveelheid door de aanvrager niet getoetst is, wordt deze hoeveelheid ook niet vergund. Er is aangegeven dat er 50 containers moeten worden weggewerkt om het brandgevaar weg te nemen. Door een tijdelijke vergunning voor 10 weken te verlenen kan het brandgevaar weggenomen worden en kan de dagvracht chloride beperkt blijven tot 280 kg per dag. Dit komt overeen met 1 container per dag.

Lozingsvoorwaarden

Aan de lozing wordt de voorwaarde gesteld dat alleen geloosd mag worden indien de stuw Paterswal in het Geesters Stroomkanaal, direct bovenstrooms van het lozingspunt, overloopt. Indien er geen water meer over de stuw stroomt mag er niet worden geloosd.

In de aanvraag voor de definitieve vergunning is aangegeven dat er alleen wordt geloosd indien er een redelijke doorstroming in het kanaal is. Dit achten wij noodzakelijk voor een vergunbare situatie, aangezien weinig doorstroming ophoping van chloride tot gevolg heeft, wat een nadelige invloed heeft op de macrofauna, vis en vegetatie ter plaatse.

Meetfrequentie

Het bedrijf moet het debiet en de chloridevracht van de lozing monitoren. Dit achten wij noodzakelijk voor het bedrijf om controle te houden over de lozing. Deze gegevens worden bijgehouden om te controleren of het bedrijf inderdaad de lozing onder controle heeft.

Er is een debietmeter en een geleidbaarheidsmeter aanwezig bij het bedrijf. Het bedrijf heeft de geleidbaarheidsmeter afgesteld op het chloridegehalte op basis van chloridemonsters van het te lozen water. Ter controle van het goed functioneren van de geleidbaarheidsmeter moet het bedrijf minimaal om de week een monster nemen en analyseren op chloride. Op deze manier moet worden aangetoond dat de geleidbaarheidsmeter geschikt is om de chloridevrachten te bepalen.

Conclusie

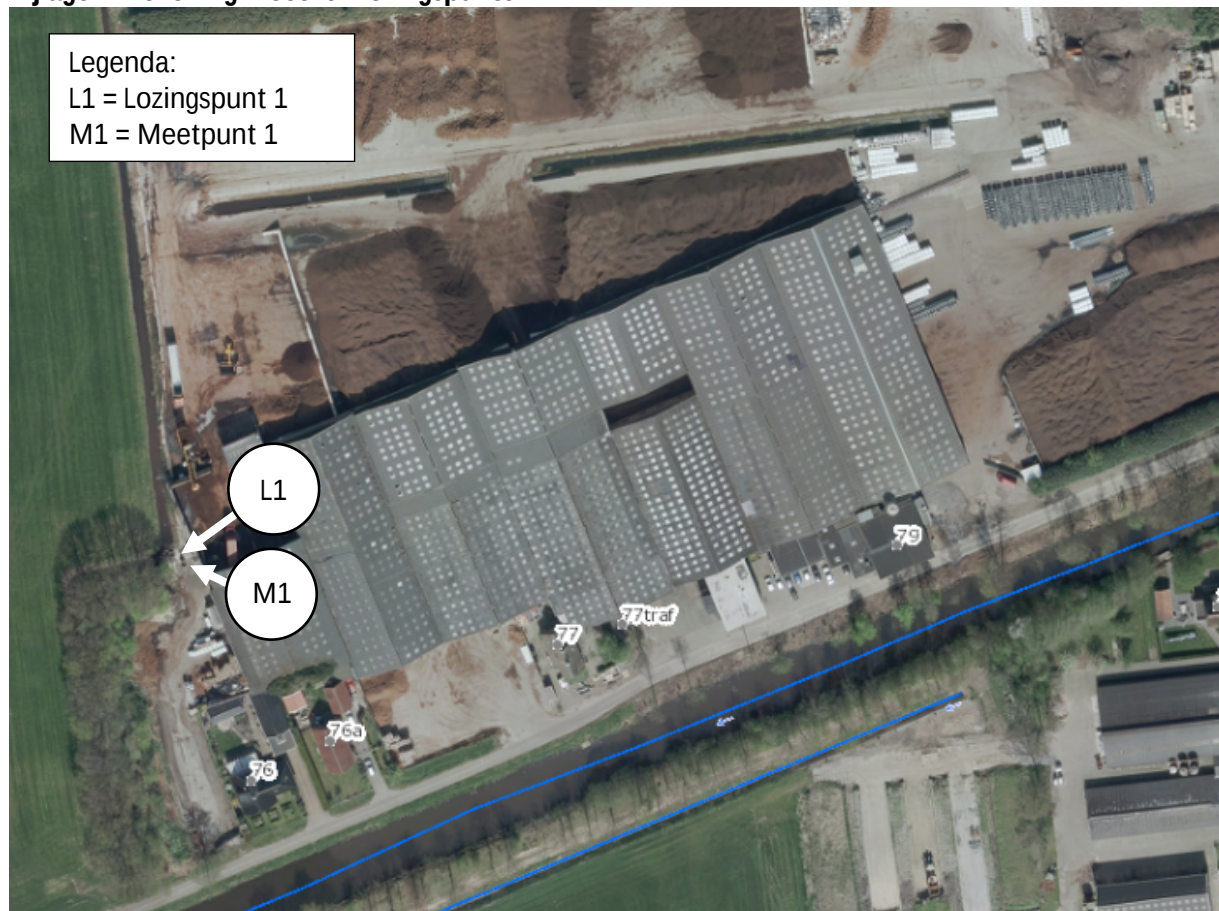
Wanneer Free Peat B.V. zich houdt aan de in de aanvraag beschreven wijze van lozen en uitvoering van de activiteiten en aan de vergunning verbonden voorschriften, concluderen wij dat de aangevraagde lozing van afvalwater de nadelige gevolgen voor het milieu zoveel mogelijk beperkt.

Hoogachtend,
het dagelijks bestuur van waterschap Vechtstromen,
namens deze,

D. Santing, teamleider Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving

Wat vindt u van onze dienstverlening? Laat het weten via www.vechtstromen.nl/klanttevredenheid

Bijlage 1: Tekening meet- en lozingspunten

Bijlage 2: Analysemethoden

De in deze vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses moeten worden uitgevoerd conform de onderstaande methoden.

Parameter	Normnummer
Afvalwaterbemonstering	NEN 6600-1
Chloride	NEN-EN-ISO 15682
Onopgeloste bestanddelen	NEN-EN 872 en NEN 6499

Vervanging van of wijziging in een normblad

Een vervanging van, of een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht, zes weken nadat de wijziging door het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI) op de gebruikelijke wijze is gepubliceerd.

Bijlage 3: Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten

Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten moet voldoen aan de hieronder vermelde voorschriften.

Nauwkeurigheden

De momentane debieten in het etmaal, van minder dan 10% van het maximaal mogelijk momentaan debiet, bedragen gesommeerd minder dan 5% van het gemeten debiet. Het meetsysteem is voorzien van een niet-resetbare mechanische pulsteller of een digitale meter.

Registratie van momentane meetgegevens vindt plaats door middel van een printer of datalogger of andere vorm van geautomatiseerd registratiesysteem.

Inbouw

Bij de inbouw van een nieuwe debietmeter in een gesloten meetsysteem wordt een “affabriek” kalibratierapport meegeleverd, waarop naast de meter-specifieke kalibratiefactor, ook de correctiefactor, of meterconstante staat aangegeven. Natte kalibratie in ingebouwde toestand vindt direct plaats na inwerkingsstelling van de debietmeter. Voorts worden aan de inbouw de volgende eisen gesteld:

- a. bij het inbouwen wordt rekening gehouden met de mogelijkheid tot het uitvoeren van een natte kalibratie in-situ;
- b. de lengte van de rechte leiding vóór de meetbuis bedraagt minimaal vijf maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- c. de lengte van de rechte leiding ná de meetbuis bedraagt minimaal twee maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- d. de diameter van de rechte leiding vóór en ná de meetbuis is exact gelijk aan de diameter van de meetbuis;
- e. toegepaste pakkingen steken niet naar binnen toe uit;
- f. de meetbuis is dusdanig ingebouwd dat deze altijd volledig gevuld is met water;
- g. de meter is geaard door middel van een aardring, dan wel met een aardelektrode die is ingebouwd in de meter.

Natte kalibratie

De meetapparatuur wordt ten minste éénmaal per drie jaar in ingebouwde toestand nat gekalibreerd. In het jaar van natte kalibratie hoeft niet tevens een droge kalibratie te worden uitgevoerd.

Voor debietmeters in mobiele meetapparatuur vindt de natte kalibratie jaarlijks plaats in ingebouwde toestand bij minimaal de volgende vijf meetpunten: 10%, 25%, 50%, 75% en 100% van het maximaal meetbereik op een ijkbevoegde- of NKO-geaccrediteerde instelling, waarvan de installatie kan worden herleid naar de nationale volumestandaard van het Nederlands Meetinstituut (NMI). Voorts worden aan de droge kalibratie de volgende eisen gesteld:

- a. minimaal éénmaal per drie jaar worden gesloten meetsystemen in ingebouwde toestand nat gekalibreerd. Onder natte kalibratie wordt verstaan dat een vooraf nauwkeurig bepaalde hoeveelheid water door de te kalibreren meter wordt geleid (waarbij deze hoeveelheid is vastgesteld bij een onder b genoemde instelling), dan wel dat tijdelijk een tweede, bij voorkeur op hetzelfde meetprincipe gebaseerd meetsysteem in serie wordt geplaatst en fungeert als moedermeter, dan wel op een andere, door de ambtenaar belast met de heffing goedgekeurde methode;
- b. indien bij de natte kalibratie gebruik gemaakt wordt van een moedermeter, wordt deze in ingebouwde toestand nat gekalibreerd bij minimaal de volgende vijf meetpunten: 10%, 25%, 50%, 75% en 100% van het maximaal meetbereik. De natte kalibratie vindt plaats op een ijkinstallatie van een ijkbevoegde- of NKO-geaccrediteerde instelling, waarvan de installatie kan worden herleid naar de nationale volumestandaard van het (NMI). Ook wanneer de

moedermeter nieuw is, wordt deze gekalibreerd op één van de genoemde installaties, waarbij de meter is ingebouwd in de meetset of meetwagen waarin deze in de praktijk zal worden ingezet;

- c. het kalibratierapport van de moedermeter, waaruit het onder b bepaalde moet blijken, mag niet ouder zijn dan één jaar. Dit kalibratierapport wordt bij die van het gekalibreerde meetsysteem gevoegd;
- d. tijdens de natte kalibratie wordt zoveel water door het te kalibreren meetsysteem geleid, dat minimaal 2.000 waarnemingen worden bereikt. Bij gebruik van een moedermeter vindt de natte kalibratie plaats in het meetbereik waarin de te kalibreren meter onder normale bedrijfsomstandigheden functioneert;
- e. tijdens de natte kalibratie worden de gemeten hoeveelheden water van de te kalibreren flowmeter (én van de moedermeter, wanneer daarvan sprake is) door middel van printers of dataloggers met een frequentie van minimaal éénmaal per uur geregistreerd. In geval van het toepassen van dataloggers worden ook de ruwe, onbewerkte data bij het kalibratierapport gevoegd;
- f. bij de natte kalibratie wordt ook de randapparatuur, voor zover die betrokken is bij de registratie van de meetgegevens, op een goede werking gecontroleerd.

Droge kalibratie

Meetapparatuur voor debietmetingen wordt ten minste éénmaal per jaar droog gekalibreerd, tenzij in dat jaar een natte kalibratie plaatsvindt. Voorts worden aan de droge kalibratie de volgende eisen gesteld:

- a. bij een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden gemeten. Wanneer aan de hand van deze controle blijkt dat de meetbuis (mogelijk) vervuild is, moet deze worden gereinigd;
- b. op het kalibratierapport van een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden weergegeven. Wanneer de meetbuis is gereinigd, wordt deze waarde zowel vóór als ná het reinigen in het kalibratierapport vermeld;
- c. bij de droge kalibratie wordt ook de werking van de randapparatuur, voor zover die betrokken is bij de registratie van de meetgegevens, op een goede werking gecontroleerd;
- d. wanneer bij een droge kalibratie blijkt dat de meetfout groter is dan 5%, wordt het gesloten meetsysteem onmiddellijk in ingebouwde toestand nat gekalibreerd, volgens de bepalingen welke van toepassing zijn bij een natte kalibratie.

Kalibratierapport

Van een debietmeter moet het meest recente kalibratierapport op verzoek overlegd kunnen worden.